

МАЛИЙ ВУЛИКОВИЙ ЖУК (*AETHINA TUMIDA*) ЗАГРОЗА НА ГОРИЗОНТІ

Кулішенко О.М. к. вет. н, доцент,

Давиденко П.О. к. вет. н, доцент,

Боровик І.В. доктор філософії, асистент,

Зажарський В.В., к.вет. н., доцент, завідувач кафедри інфекційних хвороб тварин

1980oleg.80w@gmail.com

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, Україна

Вступ. У останні роки у світі постійно зростає загроза появи нових маловідомих інвазійних та інфекційних хвороб, які тамують велику небезпеку для бджільництва всього світу.

Інвазія малого вуликового жука *Aethina tumida* відноситься до карантинних та особливо небезпечних інвазійних хвороб, які стали причиною знищення великої кількості бджолосімей у ряді країн світу. Ефективних методів профілактики та боротьби з малим вуликовим жуком не запропоновано. Єдиний спосіб недопущення малого вуликового жука в Україну це постійний моніторинг та контроль на державному кордоні за переміщенням бджолопакетів та бджолопродуктів, які можуть тамувати загрозу потрапляння цього інвазивного виду в Україну.

Мета: дослідити морфологічні ознаки жуків із родини блискітників.

Матеріал і методи. жуки-блискітники; морфологічний та статистичний методи досліджень.

Результати. Жуків можна сплутати з місцевими жуками-блискітниками родини Nitidulidae, оскільки приблизно 130 видів жуків-блискітників родини Nitidulidae живуть у Центральній Європі; приблизно 10 видів жуків-блискітників мають розмір більше 5 мм, такий як у *Aethina tumida* (близько 5-7 мм); найбільш схожі на них два види з родини Cychramus. *Cychramus variegatus* (Herbst, 1792) 5,0-7,0 мм (вид, що мешкає серед грибів) переважно зустрічається у гірській місцевості Центральної Європи. *Cychramus luteus* (Fabricius, 1787), 3,2-5,6 мм (вид, що мешкає серед суцвіть рослин) зустрічається по всій центральній Європі.

Важливими морфологічними ознаками ідентифікації *Aethina tumida* виявилися наступні: форма передньоспинки (пронтум); розмір надкрилків (елітрен); форма вусиків; форма задніх лапок (гомілка) (рис. 1).

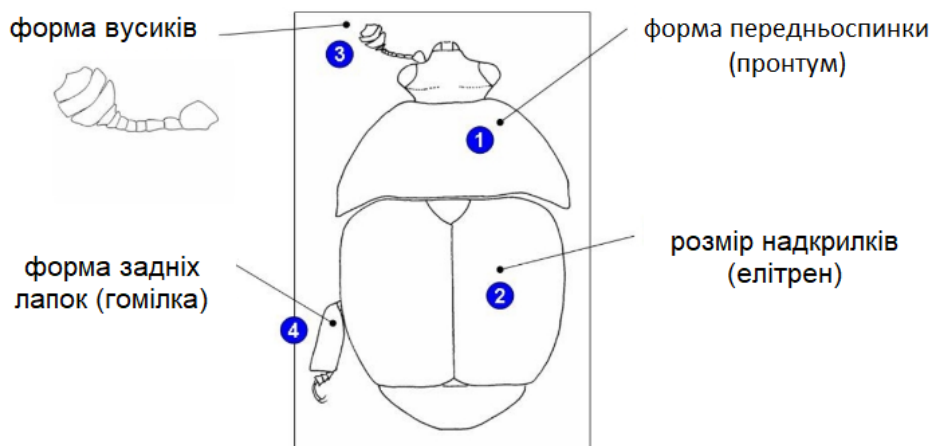

Рис. 1. Типові ознаки жуків-блискітників

Висновки. Переднеспинка *Aethina tumida* ширша за розміром та виступає за краї тіла, у *Cychramus luteus* вона вужча. Надкрилки *Aethina tumida* коротші ніж *Cychramus luteus* і залишають вільними останній сегмент тіла (пігідій). Форма вусиків має більшу ширину у

Aethina tumida коротші ніж *Cyathodactylus luteus* та форма гомілки має прямокутну форму *Aethina tumida* і трикутну форму у *Cyathodactylus luteus*. Важливі морфологічні ознаки диференціації личинок *Aethina tumida* від личинок *Galleria melonella* (велика воскова міль). Три пари передніх кінцівок та подвійний ряд щитонки на дорсальній частині тіла личинки та подвійний урогомф (щетинки в каудальній частині личинки) *Aethina tumida* на відміну від личинки *Galleria melonella*.

ОСТЕОСИНТЕЗ КІСТОК ГОМІЛКИ У СОБАК

Лашин І.О., здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти

Білий Д.Д., д. вет. н., професор

dmdmbeliy@ukr.net

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, Дніпро, Україна

Вступ. Наразі в умовах великих міст реєструється тенденція до збільшення рівня механічних пошкоджень серед собак, насамперед, карликових і дрібних порід. В структурі хірургічної патології травматичного генезу найбільш поширеними є переломи трубчастих кісток.

Анатомічні особливості тазової кінцівки у собак дозволяють використовувати більшість способів стабілізації переломів великогомілкової кістки, зокрема: гіпсові пов'язки, внутрішньокісткові шпиці та штифти, металеві конструкції для накісткового та зовнішнього остеосинтезу. Вивчення ефективності різних існуючих видів лікування переломів кісток гомілки у дрібних тварин є досить актуальною проблемою.

Удосконалення методів хірургічного лікування переломів і післяопераційної реабілітації є досить важливою проблемою для сучасних лікарів ветеринарної медицини, які працюють в містах і надають допомогу дрібним тваринам, тому що серед усіх видів механічних травм переломи кісток, переважно кінцівок, зустрічаються найчастіше, і цей факт свідчить про необхідність пошуку ефективних засобів і методів для надання травматологічної допомоги собакам.

Наведене вище обґрунтовує актуальність удосконалення існуючих та розробку сучасних способів остеосинтезу довгих трубчастих кісток, зокрема за перелому велико- та малоомілкової кісток.

Мета дослідження – визначити оптимальний спосіб фіксації відламків за переломів кісток гомілки у собак карликових і дрібних порід

Матеріал і методи роботи. Дослідження проводили в умовах кафедри ветеринарної хірургії і репродуктології ДДАЕУ та державної лікарні ветеринарної медицини Шевченківського та Соборного районів м. Дніпро.

Проводячи клініко-діагностичні дослідження травмованих тварин, ми враховували симптоми порушення статичної та динамічної функції кінцівки. Вони були специфічні, і в окремих випадках внаслідок перелому супроводжувався ушкодженням нервових стовбурів.

При з'ясуванні характерного клінічного перебігу найбільш типових переломах кісток гомілки ми в основному спирались на симптоматичну та рентгенологічну діагностику. По можливості з'ясовували обставини, за яких тварини були травмовані, а також сам механізм пошкодження, що дозволяло встановити і передбачити супутні клінічні прояви. При проведенні клінічних досліджень для нас було важливим розрізнити переломи на стабільні й нестабільні.

Результати роботи. Нами відмічено, що переломи в ділянках дистального